

at fastsætte en Tidsfrist, inden hvilken Koncessionen skal være meddelt. Naar Konjunkturene først stille sig saaledes, at der ønskes Koncession paa et af de Anlæg, for hvilke man har Lovbemyndigelse, vilde jeg ikke anse det for heldigt, om man atter skulde sætte Lovgivningsmagtens i Bevægelse, for at der kunde gives Tilladelse til en Koncessions Meddelelse, om hvis Rimelighed og Omstændighed Alle have erklæret sig enige; thi det er jo kun de Linier, der indeholdes og ere opførte i Lovforslaget, om hvilke det gjælder, at de skulle være indskrænkede til 1877. I det Hele forekommer det mig, at den Maaade, hvorpaa Regjeringen i de sidste Lovforslag har stillet sig med Hensyn til Koncessions Meddelelse, har overordentlig Meget for sig, idet man nemlig stiller det saaledes, at Linierne skulle være farverige inden visse Aar efter Koncessions Meddelelse. Man vil ikke have, at den Vedkommende, naar Koncessionen er meddelt, skal kunne benytte den i det Uendelige; den er expireret Treaarsdagen efter Udstedelsen. Men jeg finder paa den anden Side, at det er overordentlig heldigt, at Regjeringen er i stadig Besiddelse af Myndighed til at give slige Koncessioner paa Linier, som Lovgivningsmagten har erkjendt for hensigtsmæssige. Jeg vil bemærke, at i Frankrig indretter man sig altid saaledes, idet man der godt veed, at der er Udblikke, hvor man kan faae en saadan Sag sat i Scene, og at man da skal gribe til; men at det ikke kan nytte, at man ved saadanne Leiligheder siger: Vi skulle være meget villige til at søge at faae Lovgivningsmagtens Billigelse til at meddele en saadan Koncession; thi derved kan meget let eet Aar gaa hen, og efter en saadan Tids Forløb kan Meget have forandret sig, saa at Koncessionen mulig slet ikke længer ønskes. Det er saaledes Tilfældet, at vi nu kunde have haft en Bane til Gjedser med Forbindelse til Warnemünde, hvis Regjeringen i sin Tid kunde have givet Koncession paa en saadan Bane. Det gjælder her, ligesom i det Hele paa merkantile og industrielle Omraader, at man maa kunne gribe til, naar Pengene ere villige og ville dreie ind paa denne Vej, men at det i Reglen er for sent at gribe til, naar Sagen først er bleven forhandlet og gammel. Jeg tror derfor, at for at fremme saadanne Anlæg bør man blive staaende ved det Forslag, som er blevet stillet fra Regjeringens Side, idet jeg mener, at dette i det Hele gjør slige Anlæg mulige og letter deres Gjennemførelse. Der siges i første Del af Udvalgets Vindringsforslag til § 7, at der skal være „en fuldstændig Driftsplan.“ Det er mig ikke klart, hvad der dermed skal forstås; thi en fuldstændig Driftsplan er ogsaa en Plan, der gaar ud paa eet Log om Dagen. En saadan Plan er i og for sig ikke ufuldstændig, og man kan ikke sige, at der med Nødvendighed hørey et vist Antal Log om Dagen til en fuldstændig Driftsplan, saa at jeg ikke er fuldstændig vis paa, om

ikke dette Udtryk hellere burde ombyttes med et andet. Hvad der staar i Forslagets anden Del, gaar omtrent ud paa det Samme, som Forslagets første Del, og det vil derfor alt være omtalt ved, hvad jeg har sagt til Forslagets første Passus. Forslaget Nr. 16 er en Redaktionsændring. Om Forslagene under Nr. 17, 18 og 19 har jeg allerede udtalt mig, og jeg skal derfor nu kun gjøre et Par Bemærkninger til det af mig stillede Forslag under Nr. 20. Den Indvending, som den ærede Ordfører gjorde imod Forslaget, nemlig, at man maatte paase, at naar nye Lokomotiver og Vogne anskaffedes, det gamle Materiel da ikke forsvandt, og at man saaledes ikke skaffede Materiel tilstede ved Optagelsen af Laan, som forøgede den Kapital, der i sin Tid skal indløses, uden at tilsvarende Materiel fandtes, har Regjeringen alt havt Opmærksomheden henvendt paa ved at stille Vindringsforslaget. Det ender derfor ogsaa med, at „naar Driftsmateriel anskaffes paa den her omhandlede Maaade, skal Selskabet være pligtigt til steds i uformindsket Antal at beholde og vedligeholde det forinden tilstedeværende Materiel af Lokomotiver og Vogne forøget med det nye.“ Jeg har netop i Anledning af den Indvending, som den ærede Ordfører gjorde, sat i Bevægelse at indrette en nyere Kontrol med, at det hele tidligere for Laan eller for Reservecapitalen anskaffede Materiel stadig holdes tilstede; men naar dette Hensyn iagttages, forekommer det mig, at det Forslag, der er stillet, ubetinget gaar ud paa at foretage Noget, der er i Publikums og Driftens Interesse. Man er jo ellers meget villig til at indrømme, at Selskabets Smødekommun i Retning af Forslag, der vil forøge den Kapital, der skal forrentes, for at yde Publikum en bedre Betjening, maa paaskjønes, og jeg haaber derfor, at det ærede Thing i denne Sag ikke vil have nogen Banfærlighed ved at vedtage det stillede Forslag.

Octavius Hansen: Det maa vistnok beklages, at den ærede Minister saa bestemt har modsat sig den i Udvalgets Betænkning omtalte Bane til Hørsholm. Det er en Bane, som hele Udvalget er fuldstændig enigt om at ønske. Ganske vist er der et enkelt Medlem af Udvalget, der har ment, at denne Bane ikke burde sættes i en saadan Forbindelse med Banen til den østlige Del af København, som vi Andre have ment; men iøvrigt har der ikke været Uenighed om Omstændigheden af en Fortsættelse af den nu eksisterende Klampenborgbane. Det er ligeledes forekommet Udvalget, at i det Dieblit, der var Tale om at faae en Bane fra Københavns østlige Del til Hellerup og et nyt Dobbeltspor fra Hellerup til Klampenborg, vilde en saadan Fortsættelse af Klampenborgbanen være den naturlige Ting af Verden, og jeg kan derfor ikke erkjende, at det strengt taget kan siges, at det er et nyt Bane-